

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Appellatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

Secundò quæritur, quæ ætas requiritur ad Ordines Ecclesiasticos? Respondetur quod non sufficit ætas, prout in Clem. i. de ætat. & qual. sed requiritur necessariò ætas requisita à Sacro Concilio Tridentino sess. 23. c. 12. de reform. quæ tamen ætas sufficit, ut attingatur etiam per ultimum diem, licet eum diem nondum excessisset. Navar. conf. 9. de temp. ord. & in Manual. c. 25. n. 116.

Tertiò, quæ ætas requiritur ad beneficia ecclesiastica obtainenda? Respondetur, prout in ver. beneficium, §: 1: ver. ad dignitates, & in ver. Canonia, §. 2. & 3. & Conc. Trid. sess. 23. c. 6. deferor: & sess. 24. cap. 12. de refor. vide Gom. in c: si e tempore, ver. in e agl. infine, de refor. lib. 6. & in c. ex eo, notab. 2: de elect: eod. lib.

Quartò, quæ ætas requiritur in contrahendo matrimonio? Respondetur, quod sufficit in fœmina novem annorum cum dimidio, & in homine decem cum dimidio, & aliquando ex urgenterissima causa potest ante pubertatem, c. 2. de spons. impub. & ibi gloss. Innoc. & Pan. & Navar. conf. 4: de spons. impub. Cov: de spons. secunda parte, c. 5. per totum.

APPELLATIO.

Primò quæritur, an possit appellari à diffinitiva, sine cause expressione? Respondetur, quod sic. hoc tamen fallit, quando appellatur in materia visitationis, correptionis, & inhabitacionis, ubi non licet appellare sine causa

expressione, Conc. Trid. sess. 13. c. 1. de refor. §. in causis. Nav. conf. 1. de appell.

Secundò quæritur, utrum sit verum undeque illud dictum, quod in notoriis non detur appellatio? Respondetur quod sic, tamen potest appellari à declaratoria notorii, ita Nav. conf. 9. num. 5. de sent. excom.

Tertiò quæritur, ad quem debeat appellari, quando Episcopus visitat, etiam tanquam Sedis Apost. delegatus, ad Metropolitanum, vel ad Papam? Respondetur prout in ver. visita-
tio, qu. 3.

Quartò quæritur, an sicut appellatio non suspendit excommunicationem, ita etiam non suspendat absolutionem? Respondetur, quod non suspendit, seu impedit absolutionem, usi quis dicat, appello, ne absolvias talem. Ratio est, quia non valet appellatio à futuro gramine, secus veridici opponeretur appellatio ex iusta causa, & ab absolvente admitteretur, quia tunc negotium transferretur ad superiorem. Innoc. in c. sacro, in si: de sent: excom. & in primo casu ille qui fuit absolitus à Judice à quo, manet absolutus quoisque non revocetur à judice ad quem, patet à contrario sensu, facit c. qua fronte, de appell.

Quintò quæritur, interlocutoria quando possit revocari? Respondetur primò, quod infra decem dies, patet vulgatis. secundò, non potest revocari, postquam judex detulit appellacioni, quia tunc causa devolvitur ad judicem ad quem, cap. cum appellacionib.
hac

hoc tit: lib: 6. tertio, nec post concessio-
nem Apostolorum refutatorum, potest
judex à quo revocare gravamē, Franc.
inc. cum cessante, nu. 16. de appell. & ibi
Panor. imò neque de consensu par-
tium.

Sexto quæritur, an liceat appellare
à citatione? Respondeatur primò, quod
non, quando citatus est præsens, quia
potest suum gravamen dicere. secundò,
quando timet, potest coram hone-
stis personis. tertio, à citatione reali
potest, quia est gravamen irreparabile,
l: i: §: quoniam, ff. de questio. Lanfranc.
de appellat. num. 106. & quando est per-
emptoria, & breviarentur dilationes,
Caputaq. dec. 38. imò ab edito posito
pro electione, præsentatione, exami-
natione ad beneficia curata & denun-
ciationibus potest appellari, quia ha-
bent vim interlocutoriæ, Gem. in cap.
ff. vers. sed nunquid, de elect. lib. 6:

Septimò quæritur, quando com-
mittitur causa cum clausula, omni ap-
pellatione remota, an possit appellari
hac clausula non obstante? Responde-
tur affirmativè, etiamsi apponeretur à
Papa, quando esset gravamen noto-
rium, etiam post rem judicatam, Host.
& Abb. in c. pastoralis, col. si: num: 14. de
appellat. Caputaq: decif. 33. & ita dicit
fuisse judicatum Romæ in Rota, die
27 Novembris 1551. Covar. pract. quest.
c. 10. nu. 5. versi. 4.

Ottavò, an confessus possit appella-
re? Respondeatur, quod non, & si ap-
pellaverit, & appellatio non fuerit
admissa, potest tamen sententia ex-
equi, Cap: Tolos. quest. 176. & ibi Addit.

Prax. Episc. pars II.

facit cap. Romana, § si autem de appellat.
lib: 6: & ibi gloss. in ver. Joan: And: & Ar-
chid.

Nonò quæritur, an detur appellatio
ab excommunicatione? Respondeatur
quod non, quia sicut secum exequitio-
nem, ut patet vulgatis, & ut probat
Cap. Tolos. qu. 298: & appellatio non
suspendit excommunicationem, Ad-
dit: ibid. & si appellaverit excommuni-
catus ad Metropolitanum, non pot-
est per ejus curiam absolvī, nisi priùs
justificata causa appellationis, quæ sit
per visuram actorum, ergo priùs supe-
rior debet inhibere, & præcipere, ut
transmittantur acta, & postea judica-
re, prout juris eit, quia ad superioriē
non devolvitur jurisdiction, nisi priùs
probata causa vera, & legitima appel-
lationis; ita Innoc. p. Et. in c: pertuax,
nu: 4: de sentent: excom. unde male fece-
runt quidam Metropolitani, absolven-
tes ad cautelam appellantem, ante-
quam inhibeant, ut non procedatur per
aliquot dies, & transmittantur acta, ita
Host. in sum. tit. de offic. deleg. §. & qualis-
ter finiatur, & fact. Conc: I id. s. ff. 13.
c: 3: de reform. ubi prohibetur ad abso-
lutionem appellantis non procedi, nisi
vitis actis, intellige non dari appella-
tionem ab excommunicatione, quoad
suspensivam, non tamen negatur quoad
devolutivam.

Decimò quæritur, quando Judex
non tenetur deferre appellationi, an
possit procedere in causa? Respondeatur
affirmativè, immò potest etiam ex-
communicare appellantem, & proce-
dere in causa, non obstante appellatio-

D ne

ne, cap. sollicitudinem, & ibi Franc. nu. 1.
de appellat. &c. 1, & 2. ut lite non con-
test.

Undecimò quæritur, qui Judex de-
bet cognoscere, an sit deferendum, vel
non appellationis? Respondetur, quod
judex à quo, quia si non desert, potest
puniri, prout in c. de priore, de appellat.
si desert frivole, etiam potest puniri, &
si si verò, verò si quis, 2 q: 6. gl. in ca. cum
appellationibus, de appellat. lib. 6. Covar.
pratt: q: 1: 23, num: 8: Marant. de appell.
n. 305. & si non desert, non ideo impe-
ditur cursus appellationis, & tunc Ju-
dex ad quem judicabit, an tenuerit ap-
pellatio, in c. dilectus filius, & ibi Fran.
nu. 77. & in c. ut debitus, de appellat. In-
noc. & Panorm. nam tunc judicis, ad-
quem est hoc definire, & cognoscere,
& quod dictum est de Epis. & Suffraganeis
erga Metropolitanos, idem de ap-
pellationibus, quæ fiunt ab aliquo Ar-
chipresbytero exempto, ad Episco-
pum vicinorem, quia iisdem terminis
est appellandum eis ad Episcopum, ita-
sac. Cong. decl. 283, in meis.

Duodecimò, quæritur, an possit ap-
pellari à quibusdam concernentibus
visitationem? Respondetur quod à sen-
tentiis latis per Ordinarium, circa mo-
rum correctiones, non debet admitti
appellatio ante diffinitivam, vel vim
diffinitivæ habentem, nec si appellare-
tur ad Summum Pontificem, ita Pius
IV. Bull. 17. que incipit, De salute gregis,
Conc. Trid. sess. 24. c. 10. de reformat. ubi
etiam quæ ad visitationem fiunt, ex-
tendit, etiam si ad Sedem Apostoli-
cam appellaretur, & si appellatur, ap-

pellatio valebit quoad devolutivam,
non quoad suspensivam, prout plures
dictum est.

Decimo-tertiò quæritur, an aliqua
civitas possit appellare ab edictis, sive
ordinationibus factis ab Episcopo, &
maximè, quando in eis daretur satis
brevis terminus, vel essent obscura, vel
intolerabilia, vel innovarent, vel non
procederent ex pura conscientia? Re-
spondetur affirmatiyè, ita Navar. conf.
11. de off. ordin.

Decimo-quartò quæritur, clericus
excommunicatus appellans ab excom-
municatione contra se allata, confi-
dens appellationi, & putans se habere
justam causam, interim celebrans, si
postea sententietur à judice ad quem,
se male appellasse, non est irregularis,
gl. in c. ap. solet, de sent. excom. lib. 6: Nav.
in relectio, c. novit, de judic. in 8, opposit.
num. 35. hoc autem intelligi cum grano-
fali, licet sit communis opinio, prout
alias dictum est.

Decimo-quintò, appellare an pos-
sint reg. vide in ver. regulares, §. 6. &
potest appellari ab actu judiciali, gra-
vamen inferenti, licet non fuerit in-
terlocutoria, Gem. in c. cordi, in 3. no-
tab. de appell. lib. 6. sed juxta Sac. Conc.
Trid. dispositionem intellige de
gravamine, quod per diffiniti-
vam non potest re-
parari.

* * *

BACUL